

ת"פ (באר שבע) 52335-02-23 - מדינת ישראל נ' איילת השחר בטחון (1993) בע"מ

ת"פ (באר-שבע) 52335-02-23 - מדינת ישראל נ' איילת השחר בטחון בע"מ ואח'מחוזי עבודה באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 52335-02-23
מדינת ישראל

נגד

1. איילת השחר בטחון (1993) בע"מ

2. שלמה טרבלסי

3. זמירה שונטל ציזלר

בית הדין האזורי לעבודה באר-שבע

[24.06.2024]

כבוד הנשיא צבי פרנקל

ע"י ב"כ עו"ד מאשה שניאור

ע"י ב"כ עו"ד דוד בכור

גזר דין

1. ביום 21.2.2023 הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשמים המייחס להם עבירות על פי הוראות החיקוק
הבאות:

הנאשמת 1 מואשמת בהעברת ניכוי באיחור או אי העברתו כלל למי שלו יועדו הכספים, עבירה על סעיפים 25א(א),
25ב(ג) ו- 25ב(ד) ו- 25ב(ה) לחוק הגנת השכר - 403 עבירות.

הנאשם 2 מואשם בהפרת חובת פיקוח נושא משרה סעיפים 25א(א), 25ב(ג), 25ב(ד) ו- 25ב(ה) ו- 26 לחוק הגשנת
השכר - 403 עבירות.

הנאשמת 3 מואשמת בהפרת חובת פיקוח נושא משרה - סעיפים 25א(א), 25ב(ג), 25ב(ה) ו- 26 לחוק הגנת השכר
- 403 עבירות.

2. על פי כתב האישום הנאשמת 1 היא חברה העוסקת במתן שמירה ואבטחה ומקום מושבה הרשום בעיר אשדוד.

הנאשם 2 שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כמנהל פעיל בנאשמת 1.

הנאשמת 3 שימשה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כמנהלת פעילה האחראית מטעם התאגיד על התחום שבו
בוצעה עבירה וכמנהלת חשבונות בנאשמת 1.

בתקופה הכוללת שבין 12/2029 - 7/2018 ניכתה הנאשמת 1 סכומים משכרם של 15 העובדים, שפרטיהם מופיעים

בנספח א' לכתב האישום עבור קרן פנסיה וקרן השתלמות והעבירה אותם באיחור ו/או לא העבירה אותם כלל

לחברות הביטוח להן יועדו (מגדל, הפניקס/הפניקס אקסלנס ומיטב ד"ש), בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את
השכר שממנו נוכה וזאת בניגוד להראות חוק הגנת השכר, תשי"ח - 1958 במועדים הנקובים בנספח לכתב האישום.

הנאשמים 2 ו- 3 לא פיקחו ולא עשו כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה. בעשותם כך, עברו כל אחד מהנאשמים, הנאשמת 1, הנאשם 2 והנאשמת 3, 403 עבירות על חוק הגנת השכר. העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות, בכך שהנאשמים מואשמים בכתב האישום ביותר משישה אישומים בשל ביצוע עבירות לפי חוק זה, בתוך תקופה שאינה עולה כל 12 חודשים, כאשר העבירות נעברו כלפי 15 עובדים. 3. בדיון ביום 4.12.2023 הודיעו הצדדים שהם הגיעו להסדר לפי הנאשמים יודו ויורשעו, כאשר הסנגור יבקש לשלוח את הנאשמים 2 ו-3 לתסקיר מבחן לצורך ביטול ההרשעה. הרשעתי את הנאשמים בעבירות שיוחסו להן בכתב האישום.

הרשעתי את הנאשמת 1 בהעברת ניכוי באיחור או אי העברתו כלל למי שלו יועדו הכספים: עבירה לפי סעיפים 25א(א), 25ב(ג), 25ב(ד) ו-25ב(ה) לחוק הגנת השכר. הרשעתי את הנאשמים 2 ו-3 בהפרת חובת פיקוח נושא משרה, סעיפים 25א(א), 25ב(ג), 25ב(ד), 25ב(ה) ו-26 לחוק הגנת השכר.

4. כאמור הסנגור ביקש לשלוח את הנאשמים 2 ו-3 לקבלת תסקיר מבחן. ב"כ המאשימה התנגד מהסיבה שהנאשמים לא הציגו ראיה שהרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בשיקום ושסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה.

ביום 3.1.2024 קבעתי: "לאחר שבחנתי את בקשת הנאשמים 2 ו-3 החלטתי להפנות אותם לתסקיר שירות המבחן לאור טענת הסניגור לפגיעה הממשית האפשרית כתוצאה מהרשעת הנאשמת 3 ומצבו הרפואי של הנאשם 2. שירות המבחן יתייחס לבקשה לביטול ההרשעה. אין בהחלטה זו כדי ליצור ציפיות אצל הנאשמים בקשר לתוצאה הסופית..." 5. התקבלו לתיק בית הדין תסקירי שירות המבחן בעניין הנאשמים 2 ו-3, להלן הסיכום של כל אחד מהתסקירים: תסקיר שירות מבחן אודות נאשם 2:

הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום:

בבואנו להעריך רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, לקחתנו בחשבון אחיזה בתחושת העצמאות והשליטה שמבטא בעיתויים של דחק, שלרוב קשור להתנהלות של החברה, אשר להערכתנו משפיעה על היכולת של שלמה להביע נזקקות ולבקש סיוע ולחילופין הרחקתו מהתמודדות עם בעיות על ידי היצמדות לתפקודו הלוגיסטי שבאחריותו בחברה, על אף שהיותו המנהל שאמור לפקח על כל הדברים השונים של העסק.

לצד זה לקחנו בחשבון התרשמותנו מאדם שניהל לאורך השנים אורח חיים נורמטיבי המבוסס על תפקוד תקין, עקבי ויציב במסגרות לימוד, צבא ועבודה. בעל תפיסה והערכה עצמית חיובית המבטא מחויבות ואחריות בתפקידיו השונים עם יכולת ליצור קשרים משמעותיים עם אחרים. עוד לקחנו בחשבון לקיחת אחריות על ביצוע העבירות, התרשמותנו מאפקט הרתעה מההליך המשפטי והחשש מהעונש הצפוי לצד ביטוי מוטיבציה לשתף פעולה עם שירותנו ולהשתלב בטיפול, שמטרתו לבחון ולהעמיק דפוסים המכשילים העומדים ברקע לביצוע העבירות, עיבוד העבירה ורכישת כלים יעילים יותר להתמודד עם מצבי דחק.

במכלול השיקולים, להערכתנו, רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה בינונית, אך טיפול יכול לצמצם משמעותית את רמת הסיכון.

המלצה ותוכנית שיקום:

לאור האמור לעיל, בהתחשב בגילו המתקדם, מצבו הבריאותי ועל רקע דבריו כמפורט והערכתנו מאפשרות לסגירת החברה ולפגיעה במקום התעסוקה ובמקור הפרנסה שלו ושל עובדים המועסקים בחברה. כמו כן לקיחת אחריות על ביצוע העבירה, אפקט ההרתעה, חרטה והפקת לקחים, מודעות לחומרתה לצד ביטוי מוטיבציה לשתף פעולה עם שירותנו ולהשתלב בטיפול התואם את צרכיו, כאשר התכונות הטיפוליות שנבנתה עבורו הינה שיחות פרטניות כהכנה לטיפול קבוצתי בתחום המרמה. לאור האמור לעיל אנו ממליצים לבטל את הרשעתו בדין לפי סעיף 192 א לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב תשמ"ב - 1982.

כמו כן אנו ממליצים על עונש על פי חוק השרות לתועלת הציבור בהיקף שעות מורחב של 300 שעות כענישה מוחשית אשר תגביר את אלמנט ההרתעה ותחמיש אלמנט של פיצוי חברתי.

טרם גובשה עבורו תוכנית של"צ מתאימה. במידה והמלצתנו לצו השל"צ תתקבל, נגיש תוכנית לאישור בת המשפט תוך שבועיים מיום גזר הדין.

תסקיר של נאשמת 3:

הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום:

באשר להערכת רמת הסיכון, לקחנו בחשבון אחיזה בתחושת עצמאות ושליטה שמבטאת בעיתויים של דחק וקשיים אישיים, שלרוב קשור להתנהלות של החברה, אשר להערכתנו משפיעה על היכולת של זמירה להביע נזקקות ולבקש סיוע.

באשר להערכת גורמי השיקום, התרשמו מאישה שניהלה לאורך שנים אורח חיים נורמטיבי המבוסס על תפקוד תקין, עקבי ויציב במסגרות לימוד, צבא ועבודה, בעלת תפיסה והערכה עצמית חיובית המבטאת מחויבות ואחריות בתפקידיה השונים, עם יכולת ליצור קשרים משמעותיים עם אחרים. עוד לקחנו בחשבון לקיחת אחריות על ביצועי העבירות, התרשמותנו מאפקט הרתעה מההליך המשפטי והחשש מהעונש הצפוי לצד ביטוי מוטיבציה לשתף פעולה עם שירותינו ולהשתלב בטיפול, שמטרתו לבחון ולהעמיק דפוסים המכשילים העומדים ברקע לביצוע העבירה, עיבוד העבירה ורכישת כלים יעילים יותר להתמודדות עם מצבי דחק. במכלול השיקולים, להערכתנו, רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה.

סיכום והמלצה:

לאור האמור לעיל, בהתחשב בגילה המתקדם, מצבה הבריאותי ועל רקע דבריה כמפורט כמו כן לקיחת אחריות על ביצוע העבירות, אפקט ההרתעה, חרטה והפקת לקחים, מודעות לחומרתה לצד ביטוי מוטיבציה לשתף פעולה עם שירותנו ולהשתלב בטיפול התואם את צרכיה, כאשר התכונות הטיפוליות שנבנתה עבורה הינה שיחות פרטניות. לאור האמור לעיל אנו ממליצים לבטל את הרשעתה בדין לפי סעיף 192 א לחוק סדר הדין הפלילי נוסח משולב תשמ"ב - 1982.

כמו כן אנו ממליצים על עונש על פי חוק השרות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות כענישה שיקומית ומוחשית אשר תגביר את אלמנט ההרתעה ותמחיש אלמנט של פיצוי חברתי.

טרם גובשה עבודה תוכנית של"צ מתאימה במידה והמלצתנו לצו השל"צ תתקבל, נגיש תוכנית לאישור בית המשפט תוך שבועיים מיום גזר הדין.

6. המאשימה ביקשה במסגרת הטיעונים לעונש לגזור על הנאשמת 1 קנס שלא יפחת מ- 750,000 ₪, וביקשה שלא לבטל את ההרשעה של הנאשמים 2 ו- 3 למרות התסקיר. ב"כ המאשימה טען שמהתסקירים לא עולה שההרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בשיקומם של הנאשמים. כמו כן ביקשה המאשימה לגזור על כל אחד מהנאשמים 2 ו- 3 קנס בשיעור שלא יפחת מ- 375,000 ₪ ולחייב כל אחד מהנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעו למשך שלוש שנים ממתן גזר הדין. המאשימה התייחסה לנסיבות המחמירות של משך ביצוע העבירה של כשנה וחצי, כמות העובדים - 15 עובדים, העובדה שמדובר ב- 2 קרנות נפרדות כאשר לחלק מהעובדים לא בוצעה הפרשה לשתי הקרנות (קרן פנסיה וקרן השתלמות) וכן לאור עובדה שהעבירה בוצעה תוך מודעות הנאשמים לביצועה ותוך הפקת הרווחים וכחלק מהכספים לא הועברו לייעודם עד עצם היום הזה.

7. הסניגור ביקש לבטל את ההרשעה של הנאשמים 2 ו- 3 ובכלל זה בשל היותו של הנאשם 2 אדם נורמטיבי ושומר חוק, העובדה שהוא נעדר עבר פלילי וההרשעה תפגע באפשרות שלו להמשיך ולעבוד במשלוח היד בה הוא עוסק ולא יהיה באפשרות הנאשמת להמשיך ולהחזיק ברישיונות הרבים המשמשים אותה לצורך המשך קיומה. לטענתו, הנאשם עושה ככל שביכולתו כדי לדאוג שעובדי החברה יקבלו את שכרם במקום "לנטוש את הספינה" ולהותיר את העובדים בפני שוקת שבורה. לטענת הסניגור מדובר במקרה ששיקולי ההרתעה נסוגים מול הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו.

אשר לנאשמת 3 טען הסניגור שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן, מדובר ביועצת מס מוסמכת והרשעתה תיפגע באופן מידי ביכולתה להתפרנס. הסניגור הפנה למצבה הרפואי והאישי ולטענתו הפגיעה שלה מעבר לפגיעה הכלכלית יכולה להיות הרסנית לחייה מאחר שהעבודה היא עיקר חייה ואם היא תורשע וגם אם לא ישלל ממנה הרישיון של יועצת מס, היא תצטרך לשתף את הלקוחות על הרשעתה זה יגרום לנטישה של לקוחותיה. הנאשמת 3 טענה שיש לה שם טוב בפני רשויות המס וההרשעה עלולה לפגוע בה ובלקוחותיה.

הסניגור טען שמדובר בעבירות שנעברו בשנת 2018 ובשנת 2019 ויש להביא גם נתון זה בחשבון כאשר כתב האישום הוגש רק בשנת 2023. מדובר בנאשמת ותיקה מאד שעובדת שנים רבות ועוברת ביקורת רבות של אגף האכיפה ושל משרדי הממשלה השונים. הסנגור טען שלא היו מעשים דומים למעשים בהם הורשעה הנאשמת בתיק זה וממילא כל הכספים הופקדו ולא נגרם נזק לעובדים. כיום הנאשמת מעסיקה עשרות בודדות של עובדים לעומת מאות עובדים שהועסקו בעבר. הנאשמת היא חברה "הפסדית" היום והיא פועלת כדי לשמר את העובדים ולא בשביל רווח שלה. הסנגור ביקש לגזור קנס ברף הנמוך ביותר, כדי לא להיקלע למצב שהנאשמת לא תוכל לעמוד בתשלום הקנס ואז היא תפורק ויפגעו העובדים. בתום הדיון ביום 19.6.24 ביקש הסניגור להשלים בתוך 3 ימים טיעונים בכתב והפניות לפסיקה בקשר לכך שמדובר באירוע אחד. קבעתי שהוא רשאי להגיש השלמת טיעונים עד ליום 23.6.2024 אך הסניגור לא הגיש ולכן גזר הדין ניתן על סמך טיעוני הצדדים מיום 19.6.2024.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי אפוא למסקנה שאין מקום לבטל את ההרשעה של הנאשמים 2 ו-3 אמנם שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה וחלף ההרשעה לגזור עליהם ושל"ץ בהיקף של 200 עד 300 שעות.

9. הכלל הוא שמי שאשמתו הוכחה יש להרשיע אותו וההליך של הימנעות מהרשעה הוא החריג (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש פ"ד נ(3) 683(1996)). בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל נב(3) 337 (1997), קבע בית המשפט העליון שאפשר לבטל את ההרשעה בהתקיים שני תנאים מצטברים שההרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה. בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני פירט בית המשפט העליון את האיזון הנדרש בעת קבלת החלטה על הימנעות מהרשעה - בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי של הנאשם שם קבע בית המשפט העליון שבעניינם של נאשמים בגירים במאזן השיקולים גובר בדרך הכלל השיקול הציבורי על האינטרס הפרטי.

10. העבירות בהן הורשעו נאשמים 2 ו-3 הן עבירות שבוצעו בנסיבות מחמירות כהגדרת המונח בחוק הגנת השכר. מדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי שמצדיקות הרתעה משמעותית בייחוד כשהן נעברות במסגרת יחסי עובד מעסיק. לא שוכנעתי שההרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בשיקומו של הנאשם 2, הנאשם 2 אמר בדיון ביום 19.6.24 שהנאשמת 1 כבר לא רווחית והיא עובדת בהיקפים מצומצמים ואף הנאשמים טענו שהנאשמת היא חברה "הפסדית" כך שלא ברור כיצד הרשעתם תפגע בשיקומו באופן ממשי.

11. אשר לנאשמת 3, הנאשמת 3 טענה שהרשעתה עלולה לפגוע בעבודתה כיועצת מס מאחר שלצורך חידוש הרישיון היא צריכה להציג את עברה הפלילי והרשעה עלולה לפגוע בה והיא תצטרך לסגור את משרדה וכי העבודה היא מהווה עבורה משמעות לאור נסיבותיה האישיות וכן משמעויות כלכליות. אף הסנגור בטיעוניו טען שאם לא יישלל רישיונה לאור ההרשעה היא תצטרך להציג את ההרשעה בפני לקוחותיה ויש סיכוי שהם יפסיקו לעבוד עמה. כך שאין הכרח שהרישיון יישלל גם מדברי הסנגור.

12. הנאשמים ביקשו במסגרת הטיעונים לעונש לראות בכל הפרשה כאירוע אחד עם מספר מעשים וכאמור טענו שהנסיבות היו כדי לאפשר לשלם שכר לעובדים.

13. מדובר באירוע אחד המורכב מאי העברת כספים ל-15 עובדים למשך 18 חודשים והאיחורים נעו בין חודש לתקופה של למעלה משנה. במכלול העבירות שביצעה הנאשמת מתקיימות בין לבין עצמן קשר הדוק, הן בוצעו כלפי 15 עובדים על ציר זמן של עד שנה וחצי. כל העבירות מקורן בחוק הגנת השכר. אין מקום לפצל את מעשי העבירה לפי מספרי החודשים אלא יש לראות באירוע כאירוע אחד המורכב ממספר מעשים.

14. עבירות לפי חוק השכר הן עבירות כלכליות באופיין והן מצדיקות התייחסות הולמת וקנס מרתיע שניא את המעסיקים מלעבור עבירות אלה (ע"פ (ארצי) 11534-11-14 משה אדרי - מדינת ישראל (נבו 28.06.2017)).
15. הערך המוגן בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הן זכויות הסוציאליות של העובדים וזכאותם ברצף ביטוחי. מדובר בעבירה חמורה תוך חשיפת העובד להיעדר כיסוי מתאים עם קרות אירוע ביטוחי. אני מקבלת את טענת המאשימה שמדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי שביצוען הביא לרווח כלכלי לנאשמת 1, רווח זה גדל באופן ישיר לפי מספר פעמים שבהם לא העבירה הנאשמת את הכספים לייעודם.
16. העונש המקסימלי הקבוע בחוק לעבירה שעברה הנאשמת 1 הוא פי שישה מהקנס הקבוע בסעיף 61(4)(6) לחוק העונשין, דהיינו 1,356,000 ₪ והקנס המקסימלי לנאשם 2 הוא מחצית מסכום זה דהיינו 678,000 ₪.
17. מתחם הענישה ההולם לעבירה של אי העברת שכר שנוכה ליעדו הוא בין 150% מהקנס המנהלי ששיעורו 5,000 ₪ דהיינו 7,500 ₪ לבין 40% מהקנס המקסימלי כאשר הקנס המקסימלי הוא 1,356,000 ₪, דהיינו 542,400 ₪.
18. אף על פי שמדובר במעשים רבים בקשר ל-15 עובדים, אין מקום לקבוע את מתחם הענישה באופן אוטומטי של הכפלת אריתמטית של הקנס במספר העובדים או במספר החודשים שלא הועברו הכספים, פעולה כזו תעקר את הקביעה שמדובר באירוע אחד ותגרום לתוצאה בלתי סבירה בעניין גובה הקנס. קבלת בקשת המאשימה לקנס שלא יפחת מ- 750,000 ₪ תגרום לתוצאה בלתי סבירה בעניין גובה הקנס.
19. בהתחשב במספר המעשים בתוך האירוע, אני קובע שמתחם הענישה הוא בין 100,000 ₪ לבין 542,240 ₪. הרף העליון שקבעתי הוא 40% מהקנס המקסימלי והרף התחתון הוא הקנס המנהלי במכפלה של 20 בהתחשב במספר המעשים הרב ומספר העובדים. מדובר ברף תחתון שמתיישב עם רמת הענישה בעבירות דומות שקשורות למעשים רבים כפי שאירע בענייננו.
20. בבואי לשקול את העונש שיוטל על הנאשמת, החלטתי להסתפק בקנס של 150,000 ₪ הנמצא ברף התחתון של המתחם מבלי להקל ראש בעבירה עצמה ובפגיעה בביטחון הסוציאלי של העובדים ובפגיעה בכיסוי הביטוחי שיכול היה להיפגע. יש להביא בחשבון את ההודאה של הנאשמת, את החיסכון בזמן השיפוט. לקחתי בחשבון את טיעוני הסניגור ואת הדברים הכנים שאמרו הנאשמים 2 ו-3 בקשר לפעילות החברה.
21. אשר לנאשמים 2 ו-3, מתוקף היותם נושא משרה, מתחם הענישה הראוי הוא מחצית ממתחם הענישה של הנאשמת, דהיינו בין 50,000 ₪ ל-271,120 ₪. הנאשמים הודו באחריותו למחדל של הנאשמת. השתכנעתי מכנות דבריהם ומהחרטה שלהם ומהנסיבות האישיות והמשפחתיות של כל אחד מהם בתקופה בה נעברה העבירה, החלטתי להסתפק בקנס של 50,000 ₪ לכל אחד מהם המהווים מחצית מהקנס המינימלי של הנאשמת 1.
22. נוסף על הקנסות, הנאשמים יתחייבו להימנע מביצוע העבירה בה הורשעו למשך שלוש שנים מהיום אחרת יחויבו בקנס המקסימלי. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות עד ליום 10.7.24 וימציאו את ההתחייבויות לתיק בית הדין.
23. לאור מצבה הכלכלי של הנאשמת, אני מאפשר לנאשמת 1 לשלם את הקנס ב-50 תשלומים שווים של 3,000 ₪ כל אחד, החל ביום 1.8.2024 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי. גם לנאשמים 2 ו-3 אני מאפשר לשלם את הקנס ב-50 תשלומים שווים של 1,000 ₪ כל אחד החל ביום 1.8.2024 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי.
24. הנאשמים מופנים להוראות הכלליות הבאות:
אם מועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליהם להקדים את התשלום כדי להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.
א. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, על פי המועדים והתשלומים שקבע בית הדין.
ב. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
ג. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****-***.
25. זכות ערעור כדין.
ניתן היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, בהעדר הצדדים.